

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

37. číslo

2. číslo roku 2020

8. července 2020

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

„Tento způsob JARA zdá se mi poněkud nešťastný“ - Vladislav Vančura snad promine použitou parafrázi okřídleného citátu ze spisovatelova románu Rozmarné léto.

Asi takový přírůstek mi přijde výstižný, pokud se ohlédneme zpět do jarních měsíců. Věřím, že události a dopadů spjatých s COVID-19 máme všichni takzvaně až „po krk“. Pandemie zasáhla celou planetu takovým způsobem, o němž se bude psát v historických záznamech pravděpodobně po několik generací.

Na naši obec a její občany, chvála Bohu, zatím dopadala „pouze v podobě plnění povinností“ plynoucích z nekonečné řady vládních a ministerských nařízení. Ta nám postupně zásadním způsobem začala měnit zaběhnuté životní standardy, omezovat osobní svobodu a běžná občanská práva. Nezbyvalo než se vypořádávat s ukládanými novými a novými úkoly, kterých prostřednictvím vyhlášených mimořádných opatření přibývalo denně aritmetickou řadou. Netroufám si sestavovat žebříček od těch nejmírnějších k opatřením nejzásadnějším. Nicméně si dovoluji označit, v souvislosti s vyhlášením Nouzového stavu, zřejmě jedno z nebolestivějších s plošným dopadem na celou společnost, a to uzavření základních škol. Proč právě základních škol, když se nařízení týkalo školství en bloc. S žáky, kteří museli nutně zůstat izolovaní ve svých domovech, zůstali izolovaní i jejich rodiče. Ti nejen že byli vytrženi ze svých zaměstnání a nutně tak chyběli na svých pracovních pozicích, ale navíc se stali svým dětem „domácími učiteli“. O této mimořádné zkušenosti se v laické i odborné veřejnosti mluví, diskutuje, píše velmi intenzivně. Poznatky a jejich vyhodnocování budou předmětem mnohých odborných analýz/rozborů a možná dokonce ovlivní zavedení vzdělávacího systému. Tím ať se však zabývají ti, kteří jsou kompetentní. Z mého pohledu, tedy z pohledu zřizovatele školského zařízení musím poděkovat našim pedagogům, rodičům našich žáků, že se vypořádali společně a se ctí s dopady vynucených změn, které byly v konečném důsledku ostrým prubířským kamenem pro všechny zúčastněné. Děkujeme.

Žel mimořádná událost měla negativní dopad i na předškolní zařízení. Objektivní okolnosti znemožnily na čas provozovat mateřskou školu, nicméně snahou zřizovatele, vedení školy a díky vstřícnosti zaměstnanců jsme mohli, po zavedení určitých hygienických opatření a omezení, obnovit poskytování služby alespoň v náhradním režimu, a to od 25. května. Tento provoz mohou rodiče a děti využívat ještě prvních čtrnáct dnů prázdninových.

Nejen na úseku školství si většinová společnost prošla mimořádnou zkouškou. Věřím však, že na základě získaných poznatků si každý dotčený uvědomí nezastupitelnou funkci škol, školských zařízení a vzdělávacího systému všeobecně.

(pokračování na str. 2)

Kněz Martin Janata, prosinec 2008 – červen 2020

Koncem letošního června naši farnost opustil kněz Martin Janata. Po téměř 12 letech byl diecézním biskupem převelen na své nové působíště v Novém Strašecí. Během svého působení v naší farnosti si postupně získal svým milým a vlídným přístupem většinu lidí, se kterými se setkal. Ať již to byli děti, mladí lidé nebo senioři...věřící či nevěřící...pravidelní návštěvníci bohoslužeb i ti, kdo kostel navštívil jednou do roka...míst a příležitostí setkání s Martinem Janatou bylo bezpočet. Za nás bychom rádi vzpomněli na častá setkávání se s ním – na bohoslužbách jako jeho ministranti, na výuce náboženství v místní ZŠ, na různých veřejných společenských akcích, při prvním svatém přijímání naší synků, křtu Marušky či jako na hosta v našem domě a mnoha dalších.

(pokračování na str. 4)

Vyzkoušeli jsme si, jaký zásadní dopad na fungování celé společnosti mají uzavřená dveře institucí poskytujících vzdělávání. Těžko bychom hledali jinou či lepší příležitost ke změně mnohdy kritického pohledu na školství. Musíme si vážít fungujícího systému, vážít si každé fungující školy či školky a vážít si personálu, který za normálních okolností v běžný pracovní den otevře dveře budov, za nimiž se skrývá jistota bezpečného a spolehlivého zaopatření našich dětí, jistota profesionálního poskytování vzdělání k tomu předurčeným pedagogickým sborem.

Nejde jen o školy.

Ověřili jsme si i v naší obci jaký dopad na občany měla například změna doručování poštovních zásilek. Byť malá, přesto naše na krátké období uzavřená poštovní přepážka, způsobila problém občanům, kteří se ji naučili využívat a považují ji za svou. Právě v době hygienických omezení, v době určitých zdravotních rizik a v okamžiku, kdy jsme Poštu Partner opět zprovoznila jsme od našich spoluobčanů slyšeli slova uznání za poskytování poštovních služeb v místě, které mohou využívat téměř „z pohodlí domova“. Mnozí přespolní uživatelé si pochvalovali vyřízení svých potřeb bez nutnosti vystávání dlouhých front, kterým se na velkých poštách nešlo vyhnout.

Pokud se jedná o služby poskytované v naší obci v kritickém období pandemie, nelze opomenout denně otevřených dveří prodejny potravin a smíšeného zboží v místní Sokolovně, kterou provozuje pan Tran. Je na místě našemu vietnamskému podnikateli poděkovat za aktivní a okamžité přizpůsobení se opatřením vyvolaným četnými ministerskými a hygienickými výnosy. Díky němu měla velká část místních obyvatel zajištěn spolehlivý přístup k nákupům potravin, opět bez rizika podnikat výjezdy za nákupy do exponovaných velkoobchodů a obchodních řetězců. Zde je nutné zdůraznit, že přístup bezpečný z pohledu zajišťování nezbytných hygienických opatření. Zkraje dokonce poskytoval bezúplatně svým zákazníkům i takové ochranné pomůcky jakou jsou obličejové roušky. Nicméně i zde aktivně postupoval Obecní úřad a jeho prostřednictvím ještě před vyhlášením nouzového stavu docházelo k pravidelné a celoplošné aplikaci dezinfekčních přípravků tak, aby byly prostory jak pro provozovatele, tak pro zákazníky hygienicky/zdravotně maximálně bezpečné. Tato opatření mimochodem děláme dodnes, a nejen v Teplýšovicích, ale pomáháme mu dezinfikovat plošně i v provozovně v Petroupimi.

Z pohledu řešení problematiky plošné dezinfekce mohou touto cestou občanům sdělit, že takové strojní zařízení obec pořídila ještě v době, kdy do republiky přicházely občasně signály o možném rozšíření koronaviru i do našich zeměpisných šířek. Včasným pořízením aplikátoru včetně dostatečných zásob dezinfekčních koncentrátů jsme zajistili prostředky hygienické prevence a ochrany obyvatel proto relativně levně a bez rizika zpožděných dodávek. Obec byla schopna včas a rychle reagovat na požadavky hygienické ochrany všech prostor, které v místě užívá veřejnost. Jde o Obecní úřad s poštou, obecní knihovnu, školu, školku, zmíněnou prodejnu potravin, Sokolovnu pro společné aktivity včetně pravidelného dezinfikování prostor užívaných zaměstnanci obce.

Než opustím téma, musím ještě poděkovat členkám SDH Teplýšovice jednak za nabídku výpomoci v období, kdy nebylo možné rychle zajistit obličejové ochranné pomůcky, zároveň za následné ušití roušek a distribuci mezi naše seniory. DĚKUJEME.

Domácím, ale již LETNÍM, fenoménem se neodkladně stává pokračující výstavba Skupinového vodovodu CHOPOS. Léto včetně prázdninových týdnů bude provázáno v Čeňovicích a Teplýšovicích zintenzivněním stavebních prací, které významně ovlivní dopravní dostupnost a dopravní obslužnost těchto místních částí. Důvodem je zasíťování obce tranzitním a rozváděcími vodovodními řadami zabudovanými do krajských a místních komunikací, které si vynutí jednak částečně uzavírky silnic, ale zejména ty úplné. Pro obě místní části jsou již odsouhlaseny a povoleny související objízdné trasy pro osobní i nákladní dopravu,

které v návaznosti na plánovaný harmonogram postupně nabydou účinnosti.

Uzavírka Čeňovic je v platnosti, účastníci silničního provozu se jí řídí. Pro rezidenty je nutné, aby se dostali bez větších obtíží do svých domovů, sledovat postup stavebních prací a na základě aktuální situace volit pro příjezd do místní části obce volný směr. Autobusová doprava funguje bez změn, avšak do doby posunu prací na silnici III/11115 do úseku mezi domy čp. 11,10,34,30,31,29 (**pravděpodobně od 13.7. 2020**). Tady šířkový profil krajské komunikace nedovolí budování řadů a současně průjezd silničních vozidel, a to ani kyvadlově, autobusy nevyjímaje. Úprava autobusové dopravy včetně zastávek bude cestující veřejnosti včas oznámena tím nevhodnějším způsobem v návaznosti na postup stavebních prací, nicméně zkrácení úplně uzavírky na dobu nezbytně nutnou je v zájmu jak investora stavby, tak zhotovitele. Dopravní uzavírky úplné v Teplýšovicích a platnost objízdných tras započnou tzv. **I. etapou dne 06.07.2020 s trváním do 22.07.2020**. Důvodem jsou stavební práce v prostoru křižovatky na křížení silnice č. III/1104, hlavní průjezd obcí od Kochánova na Kozmice, se silnicí č. III/1106 z Teplýšovice směr Vlčkov, kdy na Vlčkov-Čakov nepůjde křižovatkou projet, a to v žádném směru. Způsob uzavírky je znázorněn na situaci DIO.

Obdobnou trasou pojede spoj č.3 a č.6 totožné autobusové linky mezi Benešovem, Teplýšovicemi a Sázavou, a to obousměrně se zastávkami BUS opět u Sokolovny. Dočasně přemístění autobusových zastávek k Sokolovně nahradí nepřístupné autobusové zastávky na návsi před OÚ.

Místní část Teplýšovice je zároveň obsluhována linkou č. E63 z Benešova přes Petroupim do Teplýšovice a dále přes Kozmice do Chocerad a Sázavy. Spoj této autobusové linky budou opět využívat zastávky BUS u Sokolovny v obou směrech.

Od **23.07.2020 do 31.08.2020** vejde v platnost úplná uzavírka stejné křižovatky v Teplýšovicích, nově však směrem na Kozmice, zároveň nepůjde odbočit ze silnice č. III/1104 v křižovatce vlevo na místní komunikaci k Sokolovně. Znamená to, že křižovatka bude volně průjezdná z návsi od OÚ pouze směrem vpravo na Čakov. Současně dojde k navrácení autobusových zastávek od Sokolovny na původní stanoviště před OÚ. Autobusová doprava bude v případě uzavírky v II. etapě vedena od Petroupimi do Teplýšovic k hasičské zbrojnici, vlevo před OÚ a pak vpravo po silnici č. III/1106 směr Čakov, případně dále na Sázavu z Mžížovic v obvyklé trase do Chocerad či na konečnou zastávku v Sázavě. Způsob objížďky pro ostatní dopravu do Kozmic a dále na D1 či Sázavu bude opět nařízen dopravním značením, a to i v opačném směru.

Předání informací o dopravních komplikacích právě touto cestou se mi zdá uživatelsky přívětivé. Samozřejmě stejné informace, ale v úředním jazyce, jsou zveřejněny na úřední desce OÚ a na obecních webových stránkách. Z pohledu výstavby vodovodu a přechodných úprav místní dopravy nás nečekají jednoduché letní dny. Opakovaně proto tímto žádám veřejnost o toleranci a shovívavost, odměnou nám bude přivedená voda z vodárenské nádrže Želivka do našeho území, a to je náš cíl za nímž jdeme již šestým rokem.

Slovo starosty – pokračování

Rád bych zmínil poslední věc mého příspěvku a oklikou se vrátil ke covidu. Jen málokdo si nevšiml negativních dopadů pandemie na klesající výkon české ekonomiky v kontextu se stejným vývojem té evropské/světové. Zpráv tohoto typu jsou plná média. Stejně nepřehlédnutelná je diskuse o výši deficitu letošního státního rozpočtu, kdy vláda hledá finanční zdroje, kterými by propad ekonomiky zastavila či podpořila její alespoň částečné oživení. Propad ekonomiky ruku v ruce s finančními injekcemi do národního hospodářství negativně zasahují i do příjmů obcí a měst.

Nacházíme se v polovině hospodářského roku a jsme meziročně v propadu daňových příjmů, těch tzv. sdílených se státním rozpočtem, o téměř čtrnáct procent ve ztrátě proti plánu. Nicméně včas a s dostatečným předstihem jsme na předvídatelnou situaci reagovali při hospodaření s naším rozpočtem. Protože na příjmové straně moc prostoru k manévrování obec nemá, soustředíme se na omezení výdajů. Tak jako máme za cíl postavit společný veřejný vodovod pro sedm obcí, je totožným cílem jednotlivých obecních rozpočtů zaplatit související výdaje. Jde tedy o prioritu výdajové strany pro rok 2020.

Podobně významnou prioritou je udržitelné financování obecního majetku na úseku hospodaření v obecních lesích. Zde, vzhledem k cenám dřevní hmoty na dlouhodobě přesyceném trhu kalamiťným kůrovcovým dřevem, je obtížné sanovat vygenerované náklady na těžbu a zpracování dřeva výnosy z odbytu. Nejedná se o uhrazení nákladů za těžbu, na ty výnosy stačí. Jde o dostatek prostředků na výsadby a následnou péči a zajištění nově založených porostů, a to je už úkolem rozpočtu na výdajové straně, který musíme zvládnout, a to dlouhodobě. Stejně tak musí rozpočet zvládnout obsluhu a zajištění veškerého provozu a fungujících služeb, což je základem pro bezproblémový a udržitelný chod obce ku prospěchu jejích občanů. S opatrností dobrého hospodáře dochází tedy k odsunutí některých již nachystaných investic. Letos rozhodně nebudeme realizovat zateplení obvodového pláště Sokolovny v předpokládané ceně 3,9 mil. Kč, byť si uvědomujeme, jak by to budově prospělo a její provozní náklady zase o nějakou korunu zlevnilo. Upustili jsme i od plánovaných dílčích úprav interiéru ve stejné budově v rozsahu cca 700 tis. Kč a od dalších některých plánů, které jdou odložit případně o rok.

Na druhou stranu zúročíme přípravné práce na projektu realizace a instalace nové rekuperační jednotky do budovy základní školy. Tímto novým zařízením jednak nahradíme stávající vzduchotechniku z r. 1993 s cílem řízení a na základě okamžitě vyhodnocených konkrétních a aktuálních dat v referenčních prostorách (učebnách) regulovat úroveň hladiny CO₂, s cílem efektivněji nakládat v topné sezóně s vyrobeným teplem v souvislosti s výměnou vzduchu, s cílem zajistit v budově optimální hladinu vlhkosti vzhledem k již zateplené obálce budovy, s cílem dosáhnout vyššího uživatelského komfortu a vylepšit celkové klima uvnitř objektu.

Obec hodlá pro realizaci projektu využít podpory z dotačního programu OPŽP PO5.

Další letošní realizací podpořenou dotačními prostředky z fondu MZe ČR – „Programu 129662-19 Údržba a obnova stávajících kulturních prvků venkovské krajiny“ bude projekt „Obnova kaple sv. Jana Nepomuckého v obci Čeňovice“. Na objektu započnou práce v řádu dnů.

Alespoň do této míry hodlá obec letos zúročit vynaložené úsilí věnované přípravě projektů, byť plán byl původně mnohem bohatší.

Hezké a poklidné čtení dalších příspěvků v tomto letním čísle Teplýšovického občasníku čtenářům přeje starosta

Kněz Martin Janata, pokračování

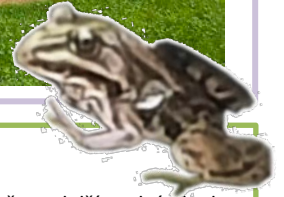
Nejsilnější vzpomínkou Martina Janaty na Teplýšovice je jistě slavnost Památky všech věrných zemřelých - Dušiček, kdy jsou všechny hroby místního hřbitova osvětleny stovkami svíček...s čímž se během svého 20-ti letého kněžství dosud nikde nesetkal.

Jak již bylo uvedeno ve farním zpravodaji:

Vše má svou chvíli, veškeré dění pod nebem má svůj čas...i čas loučení...

Za vše Martinovi velké DÍKY a ať se mu v Novém Strašecí líbí stejně jako v Teplýšovicích!

Provazníkovi

Pulci

Právě v těchto dnech jsou rybníky, tůně, kaluže a další vodní plochy zaplněné malými pulci. Rozmnožování žab začíná vyhledáním druhé jedince na místech vhodného k páření. Důležitou roli v tom hrají zvukové signály. Žáby se až na některé výjimky rozmnožují vnějším oplozením. Samec se na samičku přichytí předními nohama na zádech samičky, která pod jeho tíhou vypouští vajíčka, která samec hned oplodní spermatem. Celý tento proces může trvat několik minut, nebo hodin. Pro některé žáby může být rozmnožování osudné, kdy v páru jeden zahyne. Jeden z několika důvodů může být ten, že se na jednu samici přichytí více samců a samice pod jejich tíhou klesne pod hladinu a utopí se. Z vajíček se poté líhnou pulci s kulovitým tělem, zploštělým ocasem, ústy s drobnými zoubky a vnitřními žábry. Larvy se na počátku pohybují pomocí ocasu, poté se pod kůži tvoří končetiny, vznikají oční víčka, ocásek se vstřebává a z vychlípenin trávicí trubice se začínají vyvíjet plíce zpočátku jako podpůrný systém dýchání, později ten hlavní, rozšiřují se ledviny, osifikují se kosti a poté se vstřebávají žábry. Po tomto cyklu vzniká hotová žába. Emily Žurková

Dětský masopust 2020

V sobotu 29. 2. 2020 se v Čeňovicích konal první ročník masopustního průvodu. Malí i velcí občané se díky kostýmům proměnili v tradiční i netradiční, masopustní masky. Obcí prošli holič, žid a ženich s nevěstou, ale i originální masky jako - pytle mouky, zvířátka, skřítky a jiné. Za doprovodu známého harmonikáře, vyrazil početný průvod masek od místního hostince zhruba po druhé odpolední hodině. Za bujarého veselí navštívily domy a chalupy, kde obveselily místní starousedlíky, sousedy a sousedky. Ti na oplátku obdařili masky krásným, milým přivítáním a občerstvením. Omlouváme se všem sousedům, ke kterým dětské zmrzlé nožky nedocupitaly. I když nás slunko v odpoledních hodinách obdařilo svými paprsky, některé masky byly již dosti promrzlé. K zahřátí masek však bylo připraveno občerstvení v místním hostinci. Zde byly přichystané hry a další zábava pro malé účastníky masopustu. Děti dostaly za každou hru drobnou odměnu. Formou osmisměrky se dozvěděly více o masopustní tradici, proběhla soutěž o největšího jedlíka koblih, naučily se několik nových tanců a na závěr si rozbily pináty plněné sladkostmi. Celý masopust se nesl ve veselém duchu plném zábavy.

Tímto děkujeme všem, kteří se na akci podíleli a přiložili ruku k dílu. Dále také všem zúčastněným maskám a za vlídné přivítání obyvatel na jejich dvorcích. Základní škole Teplýšovice za vypůjčení tradičních masek, SDH Čeňovice za darovaný příspěvek a v neposlední řadě patří veliký dík panu Antonínu Sahulovi za reprodukci hudby.

Velmi děkujeme za podporu všech obyvatel a za vydařené sobotní odpoledne.

Budeme se těšit na další ročníky, tentokrát ve správném období. Šárka Švimberská

Spolek zahrádkářů

Dne 1. března se uskutečnila výroční členská schůze spolku zahrádkářů. Je milé Vás informovat, že dvě členky našeho zahrádkářského spolku byly oceněny Českým zahrádkářským svazem za dlouholetou a obětavou činnost ve výboru naší základní organizace. Paní Ludmila Laštovková převzala nejvyšší svazové ocenění, stříbrnou medaili, za aktivní práci ve funkci předsedy spolku a paní Hana Kyselková čestné uznání za dlouholetý výkon funkce pokladníka spolku. Při výroční členské schůzi byly oceněným předány dárkové balíčky.

Výroční schůze byla doplněna přednáškou o tykvích a dýních, kterou připravil pan MUDr. Jan Stojánek. Milými hosty schůze byli pan Ing. Hýzler - předseda ÚS ČZS Benešov a pan Jiří Pessr za SDH Teplýšovice. Každá žena dostala v průběhu sešlosti kytičku k MDŽ. A jak už je u zahrádkářů dobrým zvykem, tradiční tombola byla výherní pro každého, kdo si zakoupil lístek.

Děkujeme paní Mirce Trantové za poskytnutí prostoru pro naši schůzi, za přípravu vynikajících řízků a muzikantům uskupení HUPR, že nám pro radost zahráli.

za spolek zahrádkářů Eva Kaňková

Čtení z kroniky

Spravedlnost do poslední chvíle

Dnešní článek není přímo čtením z našich obecních kronik, jelikož v době, o které se chci zmínit, nebyla kronika psána. Nicméně mám pocit, že i u letošního kulatého výročí se minimálně sluší učinit vzpomínku osobě, která se stala obětí minulého režimu a její statečnost a boj za spravedlnost do posledních chvil nesmí být zapomenuty. Slovo je o Miladě Horákové.

Letos je to právě 70 let, kdy se stala obětí justiční vraždy během komunistických politických procesů; byla obviněna za velezradu a spiknutí.

Již v době dětství, kdy byla vychovávána otcem, který byl podle dochovaných informací oddaný Masarykovým myšlenkám a tudíž i protirakouským postojům, měla nemalé problémy kvůli svým názorům. V roce 1918 byla vyloučena z gymnázia a to za účast na protiválečných demonstracích, které byly studentům přísně zakazovány. Přestoupila tak na jiné gymnázium, kde roku 1921 odmaturovala. V její další studijní dráze se opět objevil vliv otce, jelikož na jeho doporučení se vydala cestou studia Právnické fakulty Univerzity Karlovy a úspěšně promovala v roce 1926.

Jistě ze všech dostupných zdrojů lze vyčíst, že byla velkou zastánkyní práv žen. Stála u příprav legislativy, týkající se návrhů k řešení postavení neprovdaných žen, ke zlepšení pozice žen v dělnických profesích a podobně. Celkově vzato se zajímala hlavně o postavení žen v pracovním procesu. Byla také členkou Československého červeného kříže.

Klíčové období, kdy začala pociťovat bezpráví a tyranii, nastalo po roce 1939. V té době se totiž zapojila do odbojové organizace „Petiční výbor Věrní zůstaneme“. Po polovině roku 1940 byla zatčena gestapem a za soustavného týrání vyslýchána. Dva roky byla vězněna na Pankráci a na Karlově náměstí, po atentátu na Heydricha byla převezena do Malé pevnosti v Terezíně, kde později vedla oddělení tamější „marodky“, což jí umožnilo relativně volný pohyb po lágru. Z Malé pevnosti v Terezíně byla v červnu 1944 převezena do Lipska a poté do Drážďan. Soud se pak konal v Drážďanech v říjnu 1944, kde se sama hájila v němčině. Prokurátor jí navrhl trest smrti, který soud nakonec změnil na 8 roků káznice. Ten si odpykávala do dubna 1945 v ženské věznici v Aichachu, odkud ji osvobodila americká armáda.

Po květnu 1945 se vrátila zpět do Prahy a přijala poslanecký mandát. Obnovila také Ženskou národní radu, která byla nyní nazývána Rada československých žen a stala se její předsedkyní. Později byla zvolena do Národního shromáždění a díky svým protikomunistickým postojům se brzy dostala do hledáčku StB. V době vládní krize se snažila všemi dostupnými prostředky bojovat proti přebrání moci komunisty, poukazovala na nesprávné postupy soudů a na to konto byla ze všech svých politicky aktivních pozic vyloučena. Ještě jako poslankyně vystoupila 22. února 1948 v Sadské s projevem, v němž varovala před nebezpečím diktatury jedné strany, kterou označila za počátek mravní a hospodářské devastace.

Milada Horáková byla příslušníky StB zatčena dne 27. září 1949. Po prvním výslechu na ni byla ještě týž den uvalena vazba a byla převezena do vazební věznice na Pankráci. Z doby zatčení existují záznamy, kde však nejsou uvedena žádná konkrétní jména osob, které se akce zúčastnily.

Onen vykonstruovaný proces konzultovaný se (spíše řízený) sovětskými „odborníky“ začal 31. května 1950.

V některých publikacích se tento proces označuje jako „Proces se skupinou Milady Horákové“ a můžeme se dočíst, že celkem v návaznosti na tuto akci bylo uděleno 10 trestů smrti, 48 trestů doživotí a další tresty odnětí svobody v souhrnné délce 7830 let. Celý proces měl dát najevo, co se stane s odpůrci režimu a měl být příkladem pro všechny, kteří by se snažili jakkoliv odporovat. Sovětské poradce dokonce údajně sestavovali otázky kladené při výsleších. Dokonce prosadili i přípravu obžalovaných, kteří se museli učit způsoby, jakými se budou při výstupech u soudu prezentovat. Všichni ale víme, že scénář asi nedopadl vždy tak, jak by si asi soudruzi přáli a i z dochovaných záznamů můžeme vidět, že nastaly chvíle, kdy se obvinění před soudem hájí a snaží se vyvracet obvinění.

Samozřejmostí bylo, že režim měl plně ve své režii sdělovací prostředky, díky kterým mohl plně podpořit své snažení a vytvořit obrovskou propagandu. I poslední řeči odsouzených byly cenzurovány, aby se veřejnost dozvěděla jen to, co režim chtěl. Celou „Správnost“ procesu podpořil rozsudek vyřčený dne 8. června 1950. Milada Horáková byla spolu s dalšími třemi obžalovanými odsouzena k trestu smrti, další čtyři obžalovaní k doživotnímu vězení a zbylých pět obžalovaných obdrželo vězení v rozmezí od 15 do 28 let.

Ačkoliv tehdejší prezident Klement Gottwald dostal mnoho žádostí o milost, včetně žádostí od samotných odsouzených, všechny zamítl. Mezi žadateli bylo mnoho známých osobností, včetně světoznámého vědce Alberta Einsteina. Samotná Milada Horáková nikdy žádost nepodala, jelikož to pokládala za ponižující – podala ji její dcera a advokát. Milada Horáková byla popravena dne 27. června 1950 oběšením na dvoře pankrácké věznice. Její ostatky nebyly nikdy nalezeny.

Během jejího čekání na popravu napsala v cele 10 dopisů, které se dostaly na veřejnost až po roce 1989, a tyto dopisy dokonce později vyšly i v knižní podobě.

Na závěr mi tedy dovoluje vzdát hold tak statečné a neústupné ženě, která přežila šikanu ze strany nacistů, aby později položila život za svůj smysl pro spravedlnost. Ženě, kterou nechali komunisté bez milosti umírat oběšením jen proto, aby demonstrovali svou sílu a zastrašili občany svou mocí.

Ondřej Škvor, kronikář obce

Použité zdroje:

Milada Horáková: *Nepracovat jen pro sebe samu. Plus [online]. 2020-06-05 [cit. 2020-06-25]. Dostupné online. (česky)*

Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i. | *Digitalizovaný archiv časopisů | RudePravo/1950/6/9/3.png. archiv.ucl.cas.cz [online]. [cit. 2017-02-26]. Dostupné online.*

Martina Vacířová: *Proces s Horákovou se dočká rekonstrukce Archivováno 13. 10. 2007 na Wayback Machine*

KAPLAN, Karel. *Největší politický proces: M. Horáková a spol.. Brno: Doplněk, 1995. ISBN 80-85765-58-6. Vadas, Martin – Halla, Josef: Projekt zpřístupnění „Procesu s vedením záškodnického spiknutí proti republice se skupinou Dr. Milady Horákové“. In: Secká, Milena – Křestan, Jiří – Kahuda, Jan (přípr.): České archivy a prameny k dějinám zahraničních Čechů. Sborník příspěvků z mezinárodního vědeckého sympózia konaného ve dnech 27.–28. června 2006 v Českých Budějovicích v rámci 23. světového kongresu Československé společnosti pro vědy a umění. Praha, Národní archiv 2007*

August Sedláček o Čeňovicích

Víte, kdo to byl August Sedláček (1843–1926)? Mnozí z nás jistě ani netuší, současní historici, kronikáři a další badatelé však prý z jeho děl těží až do současnosti. August Sedláček byl historik, spisovatel a učitel. Zabýval se hlavně místopisem a rodovou historií. Mezi jeho četnými díly vyniká nad jiné monumentální místopisná práce s názvem „Hrady, zámky a tvrze království Českého“. Sedláček psal tento soubor knih více než 20 let, celý komplet má 15 dílů, poslední 15. díl vyšel až rok po Sedláčkově smrti. Ten poslední díl nás zajímá nejvíce, protože v něm jsou popisovány hrady, zámky a tvrze v kraji Kouřimském, Vltavském a Boleslavském. V části věnované hradu Českému Šternberku popisuje Sedláček i tvrze v okolí Šternberka. A právě zde se můžeme něco dozvědět též o Čeňovicích. Následující text zanechávám v doslovném dobovém znění:

Tvrz Čeňovská jest původu pozdějšího, ana zajisté teprve v 16. století povstala. Z držitelů Čeňovských jest nejstarší nám známý Slonek, jenž r. 1381 klášter Benešovský obdařil, Janek z Čeňovic r. 1415 svědčil. Část vsi držel předtím Petr řečený Laprus, po jehož smrti a synův jeho smrti spadla ona se dvorem poplužním na krále Václava. Tento ji udělil Vítkovi z Petrova a Janovi Houseti z Lažovic k manství Vyšehradskému (1415), ale držitelé té části totiž Jakoubek, Vítek a Vojslav synové někdy Přibíkovi z Čeňovic tomu odpírali. Přibíkovi z Čeňovic císař Sigmund za služby prokazané jistý plat zapsal a Habart odtudž vyprosil si r. 1454 na králi Ladislavovi odumřelé zboží Ostředské a Čakovské, v něž se ale ani neuvázal. Milota z Čeňovic připomíná se nejednou ve válečných tazích a soukromých jednáních let 1449–1483. Poslední toho rodu Kateřina z Čeňovic r. 1533 zapsala Čeňovice dvůr poplužní a ves celou a v Kačkově Lhotě dvory kmecí Janovi Beztahovskému z Řičan, jenž se v toto zboží po její smrti uvázal a zboží to si r. 1543 v obnovené dsky zemské vložit dal. Po Janovi měl Čeňovice bratr jeho Léva a po tom Ludmila z Řičan, tato prodala r. 1554 Čeňovice s dvorem Václavovi Záhorovi ze Záhoří, čímž se Čeňovice k Třebešicům dostaly a od nich teprve odděleny byly, když se Václavovi synové Jan a Adam rozdělili tak, že onen dostal Čeňovice, tento pak Třebešice. Jan seděl na Čeňovicích dlouho a vystavěl tvrz při dvoře zdejších. Podle té tvrze psal se roku 1592 v zápisu, jímž prodal Býkovice, seděním na Nových Čeňovicích. Václav Pětipeský z Krásného Dvora prodal (1603) tvrz Čeňovice Petrovi Karlovi Holickému ze Šternberka na Českém Šternberce nad Sázavou a Trhovém Štěpánově.

Při Šternberce Čeňovice dlouho nezůstaly a nedlouho před počtím třicetileté války vešly v držení Jindřicha Vrchatického z Loutkova a jeho příbuzných. Tento podporoval také povstání r. 1618–1620 a proto odsouzen jest třetiny statků svých. Komisaři k tomu nařízení prodali r. 1625 Čeňovice Štefanovi Beníkovi z Petrštorfu. S tím byl spojen závazek nového kupce Václavovi synu někdy Sigmunda Kunrata Vrchatického, nad nímž svrchudotčený Jindřich poručenství dané měl a statkem Čeňovici za též poručenství dskami se zaručil, buď díl jeho na Čeňovicích spravovati a peníze z toho vypláceti aneb hotovými penězi vyplatiti. Byli tudíž vlastně dva držitelé Čeňovic, skutečným byl Štěpán a po něm syn jeho Jan Daniel Beník, zápisným však malý Václav. Po smrti Jindřichově udělil místodržitel Karel z Lichtensteina poručenství nad Václavem Burjanovi Vrchatickému z Loutkova. Posléze měla jest poručenství Mandalena Vrchatická ze Svárova, máti Václavova, která jest Benika z postoupení statku a počtu činění obsílala, tak, že konečně Václav po vynešené výpovědi při dskách zemských pro neučinění mu počtu z užívání statku jeho listem obranným v držení Čeňovic vešel a je až do smrti své držel. Že Beník počet učiniti nemohl, lze tím vysvětliti, že byl statek tehda vojskem strašně popleněn, tak že bylo vše „pusté a rozvalené“. Kšaftem svým odkázal Václav Čeňovice s právy svými manželce své Juditě z Hozlau, která se v ně po smrti manželově (1651) uvázala. Však již příštího roku učinila smlouvu se tchyní svou Mandalenou, Čeňovic jí k užívání postoupivši. R. 1657 postoupila táž Judita všech práv svých k Čeňovicům Václavovi Michalovi Lhotákovi ze Lhoty a na Vysoké Lhotě, jenž si také r. 1659 vše právo Mandalenino koupil. Tu konečně Jan Daniel Beník uznává, že častopsaného počtu učiniti a jinak v držení statku vejíti nemůže, prodal r. 1660 také právo své Lhotákovi. Václav Michal prodal r. 1678 tvrz Čeňovice „od kamene nedostavenou“ s dvorem poplužním na díle s nově vystaveným stavením starým a novým se vším statkem Janovi Tomášovi Sohyerovi z Windmühlu a na Třebešicích. Jan Tomáš již r. 1683 byl mrtev, předtím však učinil dědičkou obou statků (Čeňovice a Třebešice) manželku svou Annu Polyxenu rozenou Gerardovou, která se potom v druhém loži za nějakého pana Hrobčického vdala. Zemřela r. 1700 neučinivši pořizení o statku svém, tudíž spadly Třebešice a Čeňovice na příbuzného jejího Leopolda svobodného pána z Gerardu. Po něm držela oba statky Marie Magdalena Sohyerová manželka Františka Bechyně z Lažan a na Rosochatci, jenž oba po ní zděděné statky Třebešice a Čeňovice r. 1704 Viktorii Juditě Alžbětě provdané a rozené hraběnce z Götz prodal. Po paní této, jež r. 1705 zemřela, následoval napřed v držení obou statků manžel ovdovělý Jan Maxim hrabě Götz maje zboží to odkázané a po něm dcera jeho Marie Barbora provdaná hraběnka z Rogendorfu paní na Šternberce, ta prodala oba statky a k nim ještě dvůr Lhotu Vysokou a vsi Libež, Nemíž a Slověnice od panství Šternberského přidala, r. 1752, dne 30. června klášteru Emauzskému v Novém městě Pražském.

Zde končí podrobný Sedláčkův popis a dál se již Čeňovicemi nezabývá. Sedláček se ve svých místopisných vyprávěních věnuje namnoze suchým datům, zejména majetkovým převodům mezi jednotlivými rody a nedává tyto zprávy, až na některé výjimky, do kontextu z dobovými událostmi. To mu někteří odborníci vytýkali. Já si však myslím, že Sedláček měl hlavně na mysli především místopis a historické souvislosti přenechával jiným. Pokud by se pustil do širšího vyprávění, určitě by své obsáhlé dílo nedokončil. Takto se nám však zachovalo a my i po letech můžeme pročitat zajímavé údaje týkající se historie v našem okolí.

Kroužek cvičení pro děti v Teplýšovicích

Měli jsme mnoho plánů a nakonec jsme z nich zrealizovali pouze jeden a to vystoupení našeho kroužku na Sokolském plese (alespoň něco 😊).

Letos jsme si zatím naše cvičení moc neužili, kromě začátku roku, kdy jsme navrhovali na vystoupení na plese. Sice jsme se nesešli všichni (ne každý měl v daný termín čas), ale i tak se nás sešlo dost na to, abychom mohli ukázat, jak šikovné děti na cvičení máme.

Kromě 2 tanečků jsme ukázali pár cviků na koze, švédské bedně a žíněnce. Děti měly trochu trénu, ale nakonec vše zvládly na jedničku a tak se budeme těšit, co nového se naučí a budou moci opět při nějaké příležitosti předvést.

Naše další plány jako stavba májky, vystoupení a stanování jsme museli kvůli Covid-19 odložit až na příští rok.

Každopádně věříme, že se situace uklidní a hned od 2.9.2020 (každou středu od 17:00) bychom chtěli opět začít cvičit, chodit ven a snad nám počasí a situace dovolí, abychom si alespoň opekli buřtíky a zablblí venku než bude zima a napadne sněh.

Pokud se k nám budou chtít přidat i nové děti (věk 5+) jsou vítány. 😊

Přejeme všem krásné prázdniny a hlavně hodně zdraví.

Líba ml., Lenka, Líba st. a Vlasta

Květinové odpoledne s dětmi

Dvacet dětí v doprovodu rodičů přišlo ve středu 27. května na dětské hřiště u sokolovny v Teplýšovicích na akci, kterou pro ně připravil místní zahrádkářský spolek.

V tomto roce jsme se viděli poprvé a čekalo nás mnoho práce. Nejprve jsme si připomněli celoroční soutěž pro děti a mládež „Herbář“. Děti se dozvěděly co to je herbář, jaký má význam a hlavně jak vznikne. Pro lepší představu nám posloužila názorná ukázka od Kryštůfka a od Alenky. Oba autoři nás upozornili, že budou ve své sbírce pokračovat a do zářijové výstavy prý přidají ještě mnoho rostlin.

Druhá část byla dětem již známá z loňského roku. Společně jsme se věnovali živým rostlinkám. Zopakovali jsme si správný postup při práci od zasazení, zalévání až po označení cedulkou s názvem. Přesazovali jsme květiny a bylinky věnované Zahradnickým centrem Gazeboo a muškáty, afrikány a podzimní astry předpěstované členkami výboru.

Po několika měsíční karanténě byli všichni zprvu rozpačití, ale jak jsme se pustili do díla, šla nám práce pěkně od ruky. Děti odcházely s pocitem dobře vykonaného díla, někteří s pugétem natrhaných bylinek – základem pro vlastní herbář.

Za ZO ČZS Teplýšovice J. Škvorová

O vodě, tentokrát trochu jinak

Měsíc	Průměrná měsíční teplota Teplýšovice	Dlouhodobá průměrná měsíční teplota ČR	Souhrn srážek za měsíc Teplýšovice	Dlouhodobý měsíční průměr srážek ČR
Únor 2020	+4,0°C	-0,9°C	80 mm	37 mm
Březen 2020	+4,2°C	+2,6°C	67 mm	44 mm
Duben 2020	+9,3°C	+7,6°C	34 mm	44 mm
Květen 2020	+10,6°C	+12,6°C	74 mm	71 mm
Červen 2020	+16,4°C	+15,7°C	140,5 mm	82 mm

V tabulce vidíte aktuálně naměřené hodnoty v porovnání s dlouhodobými průměry v České republice. Letošní červen byl velmi deštivý. Koncem června spadlo během pouhých 24 hodin 61 milimetrů srážek. Komentář k tomu žádný nepřidávám, protože se chci zaměřit na vodu, tentokrát však v jiných souvislostech.

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak je to s vodou na Zemi a jaké jsou vůbec celkové zásoby vody, které jsou shromážděny na naší planetě? K zodpovězení této otázky jsem si na pomoc vzal publikaci, kterou vydala Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích v roce 2010. Jde o knihu s názvem „Základy fyzické geografie – přehled hydrogeografie“. V knize je řada zajímavých informací, které ve světle posledních suchých roků nabývají nový význam.

Tak především jsem se dozvěděl, že voda na Zemi nikdy nedojde, aspoň ne v řádu několika stovek miliónů let nebo i možná několika miliard let. Tvrdí to každý hydrolog a podkladem pro toto tvrzení je existence tzv. malého a velkého oběhu vody. Jednoduše řečeno, voda se neustále vypařuje a sráží, takže někde mraky vzniknou a jinde z nich prší. Oba koloběhy jsou sice v poslední době dost narušené, takže na Zemi jsou místa, kde by bylo třeba pršet a neprší tam a jinde zase prší až moc. Ale princip neustálého oběhu vody je nadále zachovaný, takže celkově je na Zemi v podstatě stále množství vodních zásob.

A jak je to tedy s celkovými zásobami vody na Zemi? Celkový objem vod na Zemi je 1 400 miliónů km³. Je to nepředstavitelné množství vody, nevím, jak to vědci změřili, ale budeme jim to věřit. Většinu vody na světě tvoří voda moří a oceánů, je to 97,7 % celkového objemu vody. Ano, čtete správně, na sladkou vodu tedy zbývá jen 2,3 % z celkového objemu vody. A to ještě není všechno – téměř ¾ sladkovodních zásob jsou vázány v ledocích a ve stále sněhové pokrývce. Z celkového množství vody na Zemi tvoří tak ledocve a stálý sníh 1,72 % veškeré vody. Další ¼ sladkovodních zásob je uložena v podzemních vodách, což je přibližně 0,56 % celkových zásob vody na Zemi. A pak nám zbývají už jen pouhé dvě setiny procenta z celkového množství vod na Zemi, které tvoří vodu povrchovou, tedy jezera, řeky, potoky, bažiny, umělé nádrže a také vodu obsaženou v zemské atmosféře. Řekli byste, že množství vody, kterou okolo sebe běžně vidíte v potocích, řekách, rybnících, jezerech, apod., je skutečně tak malé oproti celkovým zásobám vody na Zemi? Obyčejný suchozemec, který nemá přístup k moři se nejčastěji setkává právě s vodou povrchovou, v menší míře pak s vodou podpovrchovou. Polovina podpovrchové vody je totiž umístěna v hloubkách větších než 800 metrů. Právě podpovrchová voda v poslední době hodně ubývá, protože se nestačí v době sucha vsakovat zpět do spodnějších vrstev půdy, a tak se nám pomalu zvedají hladiny oceánů, protože někam ta voda odtéct musí.

Je dobré si uvědomit, že člověk přímo ovlivňuje spotřebu jen velmi malého množství vody na Zemi, proto by se měl o to více snažit, aby svojí činností co nejméně narušoval velmi křehkou rovnováhu koloběhu vody v přírodě. Každý z nás může začít sám u sebe a svým přístupem ke spotřebě podpovrchové a povrchové vody se snažit minimalizovat nepříznivé dopady současného sucha. Známé přísloví „mysli globálně, jednej lokálně“ je v tomto případě více než na místě. Mnohé se již v našem okolí daří, vznikají zde tůně, rybníky a mokřady, které pomáhají zadržovat vodu a zasakovat jí aspoň v některých místech zpátky do půdy a do spodních vod. Pomoci samozřejmě musí i příroda, ve formě dostatečných srážek.

pg

Vycházka nejen členů spolku zahrádkářů na Krásnou horu

Když se zahrádkáři sešli 1. března na výroční členské schůzi spolku, měli připravený bohatý plán činnosti na letošní rok.

Nikdo z nás netušil, že koronavirus zhatí nejen naše plány, což je v celospolečenském měřítku zanedbatelné, ale že utlumí fungování všech oblastí života a celé společnosti. Díky postupnému uvolňování hygienických opatření se dne 10. května mohla uskutečnit plánovaná vycházka na Krásnou horu. Předpověď počasí nebyla valná, ale i přesto se po 13. hodině před teplýšovickou sokolovnou sešlo více než 30 účastníků. Vyrazili jsme směrem na Kácovu Lhotu a dále jsme šli soběhrdskými lesy ke Krásné hoře. Tam nastala chvíle odpočinku, každý dostal od naší předsedkyně koláček, proběhla fotodokumentace a protože začal foukat vítr a měli jsme obavy, abychom nezmošli, vydali jsme se na zpáteční cestu. To už se každý rozhodl sám, kterou z možných zpátečních tras do Teplýšovic se vydá. Malá část naší výpravy zamířila do Petroupimi, kde bydlí. Počasí se nad námi slitulo a i když na nás pár kapek deště spadlo, nezmošli jsme. Této akce se zúčastnilo i několik cyklistů, kterým však trasa, vzhledem k tomu, že jeli na kolech, připadala krátká a tak nabrali směr až k řece Sázavě a teprve při zpáteční cestě dorazili na Krásnou horu, ale v té době už poslední pochodníci přicházeli zpět do Teplýšovic. Prožili jsme všichni pohodové odpoledne v přírodě plné květů a všech možných odstínů čerstvé zeleně. V následujících týdnech a měsících bude mít na naši činnost zásadní vliv aktuální epidemiologická situace a již dnes víme, že se neuskuteční plánovaný květinový bál a i výstavu Země živitelka přeložili její organizátoři na rok 2021.

Jednou z mála jistot v téhle nejisté době jsou naše zahrádky, kde se bez roušky můžeme o to víc realizovat a výsledky našeho snažení budeme mít možnost předvést na výstavě ovoce, zeleniny, květin a medu, která je naplánována na 25. a 26. září. Všichni si určitě budeme přát, aby tomu tak bylo.

za spolek zahrádkářů Soňa Podroužková

TJ Sokol Teplýšovice po letech přivítá fotbalovou špičku – Pozvánka...

Fotbalový klub TJ Sokol Teplýšovice s předstihem srdečně zve všechny fotbalové fanoušky, přátele a příznivce na jedinečný turnaj **TepCUP 2020** mladších přípravků (ročník 2013 a mladší), který se uskuteční **v neděli 6. září 2020** na domácí půdě.

Zúčastní se celkem 12 týmů. Těšit se můžete na utkání s: 1. FK Příbram, AC Sparta Praha, Bohemians Praha 1905, FC Baník Ostrava, FC MAS Tábor, FC Sellier&Bellot Vlašim, SK Benešov, FK Dukla Praha, FK Meteor Praha, FK Viktoria Žižkov, SK Dynamo České Budějovice.

Pojďme prckům společně vytvořit pořádný teplýšovský kotel. Zapište si proto tento den do kalendáře a přijďte podpořit naše vycházející fotbalové hvězdičky...

TOMÁŠ STAROSTA, TRENÉR

Svaz zahrádkářů Teplýšovice pořádá v místní sokolovně

ve dnech 25. a 26. září 2020

2. VÝSTAVU

ovoce, zeleniny, květin a medu

(soutěžní výstava o věcné ceny)

šprýmy přírody (nesoutěžní)

Otevřeno:

V pátek 8,00 – 11,00 a 15,00 – 18,00 hod.

V sobotu 8,00 – 11,00 a 13,00 – 18,00 hod.

Doprovodný program pro děti:

Výtvarná soutěž na téma „ZAHRADA“ (malba, kresba formát A4)

Soutěžní výstava Herbář

Sobota 13,00 – 14,00 hod. vědomostní a poznávací soutěž pro děti o věcné ceny

Příjem ovoce, zeleniny, květin, obrázků a herbářů od 22.9.2019 do 24.9.2020

KOUTEK TEPLÝŠOVSKÝCH HASIČŮ

Minulý občasník jsme zásahem vyšší moci zanedbali a pozice neomylně ovládli místní zahrádkáři. Tímto se vracíme zpátky do hry...

Jak se nevyspat

11.1. 05:14, 10.2. 03:54 a 06:58, 23.2. 21:54, 28.2. 03:49, 7.3. 03:11, 9.3. 03:23. Tohle je výběr časů, kdy místním hasičům začal vyvádět telefon, že se v blízkém okolí děje nějaká neblahá událost. Teda kromě prvního a pátého data, to jsme šli spát po pořádání plesu a MDŽ.

Výzva k výjezdu členům jednotky přijde, nehledě na to, jestli zrovna spíte, právě jste si rozmíchali beton, hrajete si s dětmi, jste v práci, nebo na pivu. V tu chvíli prostě všeho necháte a co nejrychleji vyrážíte k hasičárně, jako Jája skočíte do zásahových obleků a ženete k požáru, popadaným stromům, čerpání vody, transportu pacienta,... A to vše do předepsaných deseti minut! Za poslední půlrok už devětkrát. Je jasný, že ne pokaždé všichni můžou, ale proto je od nás v jednotce třináct členů, plus dalších sedm může vyjet od hasičů z Čeňovic. Je docela uklidňující vědět, že když už se něco nepříjemného šustne, nejméně dvacet lidí z našeho nejbližšího okolí, je v pár minutách připraveno přispěchat na pomoc.

Povedený ples a oslava našich žen

Od začátku roku jsme stihli uspořádat tradiční bál v pohodové domácí atmosféře, zpestřený ukázkami tanečniců ostřílených hromadou soutěží, půlnočním překvapením místních plavců, bohatou tombolou a v neposlední řadě návštěvou našich přátel z Rakouska. Samozřejmě byla i ospalá pomoc holkám z babince druhý den na stejné povedeném karnevalu pro děti.

Na poslední chvíli jsme ještě, při příležitosti jejich svátku, zvládli pozvat naše ženy na malé posezení, jako poděkování za celoroční práci a podporu. K dobré náladě přispělo i místní hudební těleso HUPR. Opět jsme si ověřili, že ženy vydrží opravdu hodně.

Šikovné hasičky

I naše členky se zapojily do masového šití roušek. Za výrobu a rozvoz roušek (nejen) pro seniory v obci, v domově v Ostředku a pro členy jednotky díky moc Vlastě Gobyové, Markétě Dřízalové a Ivetě Mládkové.

Oprava stříkačky

Po loňské poslední soutěži jsme zjistili, že naše stříkačka už další zátěž neunes. Po podrobné prohlídce a zvážení všech možných variant jsme, tedy konkrétně Vítá Sahula, přistoupili ke kompletnímu přepracování vodního čerpadla, které mělo po patnácti letech už odpracováno. Díky více než dvaceti tisícové investici a hromadě Vítova času, zase (snad) bude spolehlivě pár let sloužit.

Generálka klubovny

Vystěhovat a vymalovat se podařilo relativně rychle, ale zpět to trochu vážlo. Nějak se nám tam nechtělo vracet starý rozvrzaný nábytek. Docela trvalo, než jsme se s ním rozloučili. Pomohlo, až když se podařilo sehnat zase starý, ale zdaleka ne tak rozvrzaný. Teď už jsme zase zabydlení a až poteče voda, opět připraveni k plnohodnotnému využívání.

Díky a na shledanou panu faráři Janatovi

V neděli 14. 6. na Teplýšovskou pouť, jste nás uniformované mohli vidět na mši svátku Božího Těla. Za normálních okolností takto slavnostně navštěvujeme kostel jen při oficiálních událostech, ale tentokrát jsme se sešli kvůli panu faráři. Chtěli jsme se s ním tímto způsobem rozloučit. K poslednímu červnu totiž přechází do jiné farnosti. Stejně jako všude, ani v našich řadách nejsme všichni tak úplně věřící, ale vedle našeho pana faráře, jako by na tom nezáleželo. Vždy, když jsme potřebovali přímluvu na vyšších místech, našel si čas a způsob, jak se o to postarat. Ať už se jednalo o žehnání nově pořízené zásahové cisterny, sošky svatého Floriana na zrekonstruované hasičárně, nebo naposledy při přivítání nového praporu. Jeho kázání a promluvy svědčí o veliké moudrosti, nadhledu, účasti a porozumění. Za to mu patří naše díky a přání, ať v novém působišti rychle najde i nový domov.

Doufáme, že příchozí pan farář bude podobného ražení. *(pokračování na str.12)*

KOUTEK TEPLÝŠOVSKÝCH HASIČŮ (pokračování)**Dopoledne s hasíky**

Ani jsme nečekali, jak prověří naši akce schopnost první hasičská soutěž po době temna. Účast naší drobotě na závodech pořádaných Jemništěm byla daná, ženská i mužská družstva se aktivovala následně. První drobná komplikace přišla tři dny před akcí, kdy ji pro slabou účast zrušili. Dospělé neubude, ale děti jsme nechtěli o hasičský zážitek připravit. Tak jsme se sešli, domluvili a připravili pro ně na stejný den vlastní tematické dopoledne na hřišti. Druhá čára přes rozpočet nás čekala na srazu v čase konání. Vytrvalý déšť moc pozitivních zážitků nesliboval. Ani tentokrát jsme neklesli na mysl a operativně se přestěhovali do sokolovny. I přes tyto nepřízně si skoro dvacítku hasíků spolu s deseti dospěláky dopoledne užila při plnění úkolů, jako orientace v mapě, vázání uzlů, zdravotěda, při testech z hasičské teorie i praxe v překážkovém běhu a v soubojích štafet. Došlo i na střelbu ze vzduchovky a na velmi úspěšné závěrečné grilování. Rozešli jsme se s přáním prázdnin plných zážitků a natěšení, že se v kroužku hasíků budeme od září zase vídat.

Ztráty a nálezy poslední doby

Máme za sebou nezvyklé období. Na jednu stranu jsme přišli o tradiční úklid obce a okolí s dětmi a místní zahrádkářskou organizací, pálení čarodějnic, Velikonoční obcházení, ale taky o pořádání dvou celookresních soutěží pro hasičskou mládež i účast na pár závodech. Na druhou stranu jsme si připomněli, že ne všechno je samozřejmé a mohli jsme si zase trochu poopravit žebříček hodnot. Akce, o které jsme přišli, si (když to bude jen trochu možné) nejspíše příští rok vynahradíme, ale chuť po poslední dobou odpíraném společném setkávání a zážitcích v nás snad zůstane podstatně déle.

Drobná agitace na závěr

Nešlo si nevšimnout, že čím dál víc domů v obci má nové obyvatele. Tak vítejte a až se zabydlíte, přijďte na jiné myšlenky a dostanete třeba chuť občas přiložit ruku pro obecné blaho, případně posedět/postát na nějaké z tradičních akcí, připojte se k nám. Stačí využít kontakty na našich stránkách, které se mimochodem daří poslední dobou docela obstojně aktualizovat.

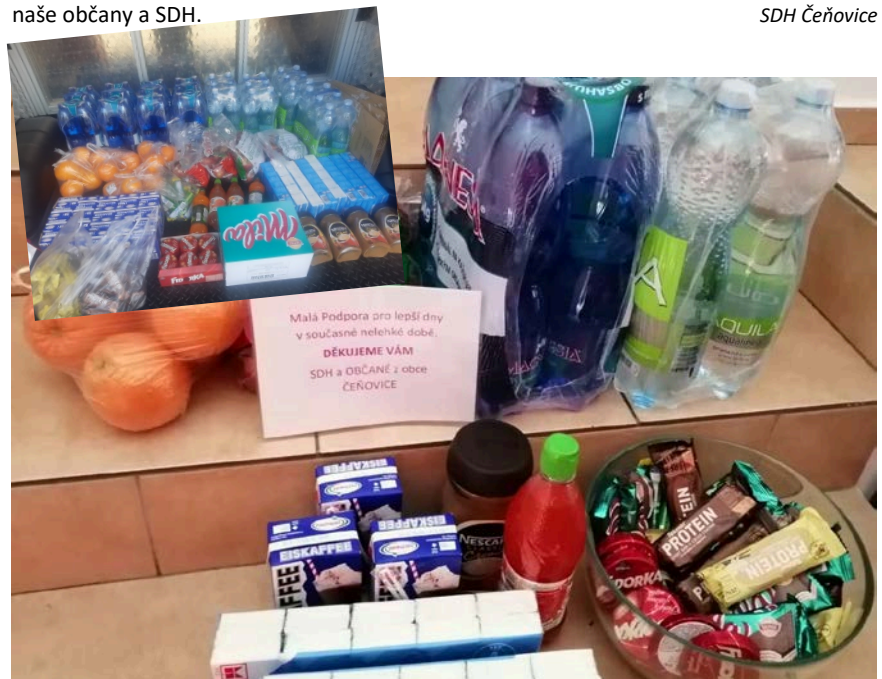
*At' je jen líp
Jirka Pessr
starosta SDH Teplýšovice*

Čeňovické dobré skutky

Vyhlášení nouzového stavu a boj proti šířícímu se koronaviru zasáhlo každého. Oslovení obyvatelé Čeňovic, jejich rodiny a členové SDH Čeňovice, se rozhodli pro akci, která byla organizována za účelem psychické podpory pro členy IZS (Integrovaného záchranného systému) v této nelehké době. Jednalo se o finanční příspěvky na nákup občerstvení, vitamínů pro členy IZS v našem regionu a pro členy Hasičského sboru hl. m. Prahy, kteří měli aktuálně mnoho pozitivních členů sboru a ještě více lidí v karanténě. Po vybrání částky 4 100 Kč a nákupu občerstvení v podobě nápojů, ovoce, proteinových tyčinek, kávy a multivitaminů oslovil Martin Jirounek vybraná oddělení IZS – stanice záchranné služby Vranov, obvodní oddělení Policie ČR OHS Benešov, odd. dopravní Policie ČR Mirošovice a Hasičský záchranný sbor hl. m. Prahy - stanice Chodov a domluvil předání podpory.

V neděli 22. března 2020 bylo vozidlem SDH Čeňovice rozvezeno občerstvení do zmíněných stanic IZS. Následné reakce z jednotlivých sborů jsou velmi pozitivní. Na sociálních sítích se na oficiálních stránkách IZS objevily fotografie a komentáře s poděkováním pro naše občany a SDH.

SDH Čeňovice

Projekt „Koordinace sociální práce v mikroregionu CHOPOS“

Jde o společný projekt všech obcí v dobrovolném svazku obcí CHOPOS. Projekt je koncipován jako výkon sociální práce na obcích a je podpořen z dotace po dobu 36 měsíců. Během prvního roku projektu (od 1. 6. 2019 do 31. 5. 2020) bylo podpořeno celkem 81 klientů, z toho 5 anonymních. Zájem o tuto službu daleko přesahuje původní odhady. Služba je poskytována bezplatně na celém území mikroregionu.

Počty klientů podle obcí:

Český Šternberk	3	Postupice	5
Divišov	25	Psáře	1
Chotýšany	5	Soběhrdy	3
Litichovice	1	Struhařov	1
Mrač	15	Teplýšovice	6
Ostředek	2	Vodslivy	2
Popovice	2	Vranov	3
		Všechlapy	1
		Jiné obce	6

(pokračování na str. 13)

Jaké požadavky musel zatím koordinátor řešit? Jsou to tyto požadavky klientů:

Podpora při jednání (např. s úřady)	50
Hledání vhodné sociální služby	36
Bydlení	33
Podpora samostatnosti	28
Rodinné vztahy	24
Finanční gramotnost	14
Zadluženost	11
Osamělost	10
Zajištění nákupů a léků (v karanténě)	10
Zaměstnání	9
Opatrovnictví	8
Péče o osobu blízkou	8
Péče o dítě/děti	7
Dávky hmotné nouze	6
Invalidi/starobní důchod	5
Závislosti	4
Hledání vhodné kompenzační pomůcky	3
Bezdomovectví	3
Příspěvek na péči	2
Dávky státní sociální podpory	2

Koordinátor poskytl během prvního roku klientům celkem 980 hodin podpory, z toho bylo poskytnuto 425 hodin přímé podpory a 555 hodin nepřímé podpory. Jednalo se celkem o 1740 výkonů, z toho 512 výkonů bylo v přímé podpoře a 1228 výkonů v nepřímé podpoře. Zbytek práce koordinátora tvoří vedení spisů klientů, zápisy ze schůzek a z dalších jednání, konzultace a jednání s úřady, lékaři, sociálními službami a dalšími institucemi a také jiná průběžná projektová administrativa.

A jak dochází k prvnímu kontaktu mezi koordinátorem a klientem? V nejvíce případech klienti volají a píšou přímo koordinátorovi se žádostmi o řešení jejich případů. Časté je též to, že koordinátora upozorní na konkrétní případ starosta, či jiný zástupce obce, nebo někdo z blízkého okolí klienta (rodina, sousedé). Další možnost prvního kontaktu je ta, že koordinátor vyhledává klienty přímo v terénu, na základě nějakých indicií.

Kontakt na koordinátora: telefonní číslo 601 376 380, mail pgoby@chopos.cz, další informace jsou též na webu obce Teplýšovice.

pg

Škola tak trochu jinak

V pátek 26.6.2020 jsme ukončili tento poněkud zvláštní školní rok. Když jsme se spolu s dětmi loučili 10. března při vyhlášení mimořádného opatření Ministerstvem zdravotnictví, nikdo z nás netušil, že to bude na tak dlouhou dobu.

Bohužel jsme byli všichni "hozeni do rybníka" nových možností a zkušeností s výukou na dálku (tzv. distančního studia). Již po několika dnech, kdy jsme my učitelé pochopili, že toto bude běh na dlouhou trať, jsme se snažili najít variantu výuky, která by pokud možno vyhovovala oběma stranám a hlavně, abychom pracovali všichni ve stejném výukovém prostředí. Někomu tento systém vyhovoval více, někomu možná méně, ale nakonec jsme si všichni cestičku k distanční formě výuky našli a myslím, že jsme ji i zvládli všichni na jedničku 😊.

Z rodičů se ze dne na den stali páni učitelé a z dětí téměř vysokoškolští studenti, kteří zdolávají výuku na dálku.

Za což jim všem patří náš velký dík a pochvala! Rozhodně si uvědomujeme, že to nebyly snadné chvíle, ani pro nás učitele, tím spíše pro rodiče, kteří najednou měli pracovat ve většině případů z domova, zajišťovat chod domácnosti a navíc se ještě učit s dětmi nebo jim alespoň v tom lepším případě s výukou pomáhat. Mnoho domácností jistě muselo i řešit situace, kdy na jeden počítač bylo více zájemců najednou (sourozenci, ale i rodiče), či internetová síť byla přetížena a každou chvíli padal signál. Musíme ale říci, že i když jsme malá vesnická škola, z doslechu zkušeností kolegů, víme, že jsme tímto nelehkým obdobím prošli se „vztyčenou hlavou“ a to hlavně díky přístupu a vstřícnosti našich rodičů a žáků.

Rozhodně to byla pro nás další vzácná zkušenost a zjištění, že je stále se co učit 😊!

A jak se říká: „Každá, byť i špatná zkušenost, má své i kladné stránky“.

Teď už se ale nejvíce těšíme, že se po prázdninách, v novém školním roce, všichni sejdem ve zdraví a doufáme, že ten další rok už nenastane takto výjimečné situace.

Přejeme vám všem krásné prožití letních prázdnin, zasloužený odpočinek, spoustu společných zážitků a radosti.

Krásné sluníčkové prázdniny přejí všichni vaši učitelé, asistenti a vychovatelé.

Léto t'uká na dveře.....

Konečně....., konečně se otevřela mateřská škola i když s několika omezeními.

Tato slova jistě zněla v hlavách mnoha rodičů, ale i nás paní učitelek a dětí.

Pro mnohé z nás bylo několikaměsíční období spojené s omezeními při

Covid - 19 velmi dlouhé a dozajista náročné.

Avšak přesto můžeme říci, že nám to přineslo i něco dobrého a pozitivního.

Na chvíli bylo možné se "zastavit" a zamyslet se, naučit se trávit čas s vlastními dětmi lépe a efektivněji a určitě bychom našli i další pozitiva s tím spojená.

Nicméně, co dětem chybělo je kontakt - kontakt s ostatními dětmi a dětská přátelství.

Po tak dlouhé době se do školky těšily a opětovně začlenění zvládl hravě.

Společně jsme se naučili několik základních pravidel, která jsou nyní nutná dodržovat.

Dětem to však nečiní žádné velké obtíže, vše hezky zvládají a je to pro ně přínosem.

Naše školka postupně ožila a opět se naplnila dětským smíchem, občas i nějakou tou slzičkou, ale to už k životu ve školce patří.

Ve vzduchu cítíme léto. Využíváme naši krásné zahrady a sluníčka, které nám dýchá do tváře.

Školka také ožívá barvami léta a tématy s tím spojenými.

Učíme se nejen o létě, ale i o letních aktivitách a těšíme se na prázdniny. Pohybové aktivity nás provází každým dnem.

Barvy léta se prolínají v tvořivé činnosti s dětmi a v dětských představách "O lodi plující na prázdniny někam po moři".

Šatny evokují život na zahradě. Ke stromu ročních období přibyly vyrobené včelky a ostatní broučci, kterým sice chybí bzukot, ale úspěšně ho doplňují naše malé děti.

Chystáme se na velké rozloučení s předškolními dětmi 1. července na školkové zahradě, kde se společně rozloučíme nejen s nejstaršími dětmi, ale také si užijeme veselý program.

Nebude chybět spousta zábavy na skákacím hradě nebo třeba něco dobrého na zub a mnohá další překvapení.

Těšíme se již nyní, co nám přinese nový školní rok, na který se budeme přes léto připravovat, abychom vás mohli v plné síle opět přivítat v září.

Chceme, aby děti přicházely k nám do školky rády a odcházely šťastné, s úsměvem na tváři.

Za kolektiv MŠ Markéta Vlčková

Loučení s předškoláky MŠ Teplýšovice

Jako každý rok i letos proběhlo v naší teplýšovické MŠ loučení s předškoláky i přes všechny nástrahy a omezení, které tento školní rok přinesl!

Letošní loučení bylo ale jiné! Možná navzdory koronavirovému dění, možná vzhledem k velkému počtu předškoláků, možná díky hodným lidičkám, kteří se na přípravě podíleli...

Letošní loučení nebylo tradiční, nebylo uvnitř budovy MŠ, nebylo odbyté během 1 hodiny...

Letošní loučení s předškoláky bylo totiž SKVĚLÉ, bylo venku na zahradě MŠ, bylo plné občerstvení, her, bohatého programu, nádherného počasí a hlavně skákacího hradu.

Na organizaci se podílel celý kolektiv MŠ spolu s Mysliveckým spolkem DIANA Tatouňovice a doprovodný program byl opravdu bohatý!

Předškoláci se postupně prošli po pomyslném červeném koberci, dostali památeční listy a dárky na památku, proběhlo společné focení a hurá za občerstvením a za zábavou.

Občerstvení bylo díky mysliveckému sdružení opravdu dostatek včetně masa, zmrzlinek, pití a dokonce i kávy...samozřejmě pro rodiče. Následovala volná zábava, která se protáhla na bezmála 3 hodiny.

Pro všechny předškoláky i jejich doprovod to bylo jistě příjemné rozloučení, na které budou rádi vzpomínat.

Ať všechny tyto děti do nového školního roku 2020/2021, již jako velcí PRVNÁČI, vykoučí tou správnou nohou a ať se jim na jejich školních cestách daří...vždyť mají na čem stavět!

Provazníkovi

Skupinový vodovod CHOPOS, stavba se rozjela do vyšších obrátek

Přes omezení, která v ČR v první polovině letošního roku panují, se daří zintenzivňovat stavební činnosti. Za 6 měsíců se podařilo položit více jak 20 km vodovodního potrubí a stavba probíhá téměř ve všech obcích a místních částech. Stavební činnost probíhá i v Zálesí, kde postupně roste srdce vodovodu-vodojem s kapacitou 600 m³. Zájem o připojení na veřejný vodovod je obrovský. Prakticky každý se chce připojit. Zaznamenáváme také, že se někteří připojují ze spekulativních důvodů. Při osobních rozhovorech někdy slyšíme argumentaci-co kdyby voda v mé studni došla, tak mám připravenou alternativu. Tyto a jiné podobné argumentace nám vadí, protože při výstavbě rozsáhlého a finančně náročného vodovodního systému musíme myslet na ekonomiku provozu. Každý provoz s sebou nese náklady. Zejména s těmi fixními lze někdy obtížně hýbat. Vše se nakonec může projevit na budoucí vyšší vodné, které chceme mít co nejnižší. Věřím, že bude každý vodu alespoň v nějaké míře odebírat, třeba jen pro její kvalitu, která je a bude pod stálým dozorem. V době, kdy budeme dokončovat stavbu, poteče z Želivky ještě kvalitnější voda než dnes. Na želivské úpravně totiž probíhá velká modernizace filtrací, které pomohou z vody odstraňovat pesticidní a hormonální látky. Nakonec se stále hovoří o prohlubujícím se suchu, i když to v poslední době vypadá lépe. Lze tedy očekávat, že bude lokálních zdrojů vody nedostatek a o to víc budeme netrpělivě čekat na den, kdy voda konečně poteče.

Očekávaný harmonogram výstavby?

Dodavatel by chtěl v letošním roce položit veškeré potrubí v délce více jak 38 km, což není opravdu skromný cíl. Mělo by dojít k propojení všech obcí, k výstavbě všech rozvodů, přivaděčů, výtlačného řadu napojeného na přivaděč z Želivky a vodojemu. V příštím roce se budou instalovat technologie, které pomohou řídit rozsáhlý systém. Každá obec bude vybavena měřením s dálkovým přístupem, pomocí kterého bude možné centrálně sledovat a hodnotit průtoky vody v daném okamžiku či za delší období, a také i zjišťovat případné poruchy. Rádi bychom také dálkově měřili a sledovali spotřeby vody v domácnostech. Tím chceme dosáhnout provozování vodovodu v minimálním počtu lidí. *(pokračování na str.16)*

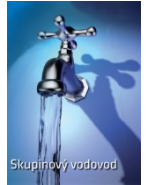
Dokonce i jiné členské obce, které mají svůj lokální vodovod, uvažují o využití jednotného systému, který by jim prostřednictvím CHOPOSu ulehčil práci.

Myslím, že jsme chytili příležitost postavit (na místní poměry) tak rozsáhlý vodovodní systém na poslední chvíli. Už dnes je to velmi složité a drahé. Nelze předpokládat, že to bude v budoucnu lepší. Obce se ve snaze získat pro své občany dostatek kvalitní pitné vody velmi zadlužují, ale co naplat. Voda bude vždy na první místě, bez té se neobejdeme. Dnes si státy při nedostatku peněz jednoduše pustí tiskárnu, ale vodu si vytisknout nedokážeme. Jsem rád, že se podařilo vybrat kvalitní materiály s vysokou životností. To nakonec ocení budoucí generace. Jsem rád, že máme pro řízení stavby silného partnera s řadou odborníků ze společnosti VRV a.s. I když to někdy skřípe, tak mám dobrý pocit i z průběhu stavby, kterou provádí sdružení tří firem EVT Stavby s.r.o., ZEPRIS s.r.o. a POHL cz, a.s.

Jak běží stavba, tak se zároveň připravujeme na budoucí provozování vodovodu. Dobrovolný svazek obcí CHOPOS patří mezi multifunkční mikroregiony, které nabízí svým členským obcím širokou škálu služeb, stavba vodovodu je jedním z mnoha projektů, který momentálně své zaměstnance velmi zaměstnává. Samotná legislativa je den po dni složitější, neustále přibývá různých předpisů a pravidel, což s sebou přirozeně nese řadu nároků, kterým je třeba rozumět. Někdy mám pocit, že je důležitější popsany papír než tekoucí voda z kohoutku. CHOPOS se vždy snažil pomáhat obcím s kde s čím, věřím, že i zde bude obcím zdatným pomocníkem. mk

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Zveme Vás na první ročník běžeckého závodu, který bude startovat a končit u hasičské zbrojnice v Teplýšovicích. Čekají Vás 3 tratě. Hlavní trať v délce 12 km je určena pro ty zdatnější z nás a vede přes dominantu našeho regionu – rozhlednu Špulka. Druhá trať v délce 5,3 km je „šita na míru“ těm, kteří se rádi protáhnou a vede stezkami, které znáte z procházek. Třetí trať by měla přinést radost a zábavu dětem a jejich rodičům a tomu je přizpůsobena i její délka (je dlouhá 600 m).

Touto akcí bychom rádi společně s Vámi založili novou běžeckou tradici v naší obci a současně se podíleli na obnově našich kůrovcem zasažených lesů. Za každého běžce budou zakoupeny sazenice stromů v hodnotě 150 Kč, které budou následně vysazeny v předem vybrané lokalitě naší obce.

Bližší informace o běhu, o všech třech tratích a registraci naleznete na www.teplysovickybeh.cz. Aktuální informace o přípravách akce, o zkouškách terénu, o potencionálních lokalitách k výsadbě stromů a všech radostech a strastech organizace této akce, s Vámi budeme rádi sdílet a komunikovat také na facebooku <https://www.facebook.com/teplysovickybeh>. Veškeré Vaše dotazy směřující k akci nebo nabídky pomoci s její organizací, návrhy či podněty ke zlepšení, nám můžete zasílat také e-mailem na info@teplysovickybeh.cz.

Pro nejrychlejší běžce budou připraveny zajímavé ceny. A samozřejmě, odměněny budou i všechny děti, které se s rodiči zúčastní našeho miniběhu.

Přijďte si s námi zaběhat a tím pomoci změnit ráz naší krajiny. Nebo přijďte jen tak podpořit všechny běžce, užít si pěkný den, a nad připraveným občerstvením sdílet radost s ostatními. Založme novou tradici, která doplní stávající sportovní a společenské akce v obci.

organizátoři závodu Martin Urban a Břetislav Sciskala